

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 163. Quid addendum sit circa conditionem confessionis, ut fiat vocaliter apud Sacerdotem praesentem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

22. *Busenb.* supra: quòd *Valent. Arr. d.* 51. n. 53. *Bosco* n. 35. *Busenb.* extendunt etiam ad articulum mortis, si enim scirem Confessarium unico homini revelaturum meam confessionem, non tenerer etiam in articulo mortis ei confiteri, ergo nec tenebor per interpretem. E contra teneri aliquando, & speciatim in articulo mortis, docent *Con. Lugo* n. 66. *Escob.* n. 323. *Laym.* l. 5. t. 6. c. 6. n. 5. putatque meritò *Castrop.* n. 13. certum esse, si quis non sit certus de contritione, de qua nunquam est aliquis satis certus. Addit *Aversa* q. 10. l. 5. quamvis de contritione esset moraliter certus, adhuc pro majori securitate salutis teneri confiteri saltem aliquod veniale, de quo non erubescit, ut sic indirectè ab omnibus absolvatur: Et *Dian.* p. 3. t. 4. R. 29. suadet, ut sic confiteatur etiam omnia mortalia, quia sic magis consulit securitati salutis in extremo periculo, nec certum est non esse obligationem ad hoc etiam ex præcepto divino, uti suadent illa, quæ habet *Escob.* n. 322.

1191. Q. 163. Quid addendum sit circa conditionem confessionis, ut fiat vocaliter apud Sacerdotem presentem R. seqq. §. 1. c. onc. *Florent.* in Decreto Eug. IV. Ad Armenos, pro materia hujus Sacramenti assignat confessionem oris: Et *Benedictus XI.* in extrav. *Inter cunctas*, De privilegiis, sic habet: Nisi articulus necessitatis occurrat, Sacerdoti facienda oris confessio, prout scriptum est: corde ad iustitiam creditur, ore autem fit confessio ad salutem. & Cap. *Quem poenitet.* 88. De poen. Dist. 3. sic habetur: Præcepit Dominus mundandis, ut ostenderent ora Sacerdotibus, docens corporali presentia confitenda peccata, non per nuntium, non per scriptum manifestanda, quia per vos peccastis, per vos

erubescatis, erubescencia enim ipsa partem habet remissionis. Ex his patet confessionem, ordinariè saltem, fieri debere voce pœnitentis.

§. 2. Accusatio sui tanquam peccatoris secundum omnes, teste *Escob.* l. 15. n. 324. potest sufficienter fieri per nutus vel aliqua signa, itemque per scripturam, ut patet in mutis, quos certum est, inquit *Escob.* n. 342. teneri per nutus confiteri, ut præceptum impleant. Et in necessitate sufficienter fieri per quodcunque signum externum doloris, constat ex dictis à n. 1156. de absolutione moribundi: Hinc etiam patet confessionem quandoque fieri posse scripto, nutu vel aliis signis.

§. 3. Nemo tenetur scribere confessionem, ne peccata è memoria excidant, uti contra *Vasq.* & alios tenent *Caj. Sot. Valent. Henriq. Tann. Aversa* q. 10. l. 4. §. *Quartò, Castrop.* tr. 23. p. 10. n. 3. *Dicast.* d. 8. n. 244. *Sporer* nu. 487. tum quia non teneor adhibere nisi moralem diligentiam, ne peccata memoriâ excidant, quam adhibere possum sine scriptione; tum maximè quia confessio petit esse secreta, omnis autem scriptura ex sui natura nata est esse publica, inquit *Scotus* in 4. dist. 17. in fine, præsertim si debeat diu asservari.

§. 4. *Ledesm. Victor. Sot. Nav. Valent. Barb. Dian.* apud *Escob.* n. 346. & *Aversam* supra, item alii cum *Laym.* n. 4. *Castrop.* p. 8. n. 11. *Stoz* n. 81. absolutè dicunt nequidem mutum teneri confiteri scripto, quia modus ille confitendi est secundum se publicus. E. contra *Suar. Vasq. Lug.* n. 87. *Escob.* n. 341. & 347. *Aversa* supra *Arr.* n. 60. *Dicast.* n. 239. *Gorm.* nu. 38. probabilius dicunt, si quis loqui non possit, aut prævideat se

non posse integre confiteri, nisi ex scripto, & prudenter non timeatur manifestatio confessionis apud alios, quia nempe statim postquam scripserit, poterit Sacerdoti ostendere vel confiteri, & comburere, tùm fore obligationem scribendi, qui enim tenetur ad finem, tenetur ad media licita de se facilia: & cùm absit morale periculum manifestationis, scriptura in his circumstantiis non magis censetur aliquid publicum, quàm nutus vel voces, quas audire vel observare etiam posset alius latens in insidiis.

1195. §. 5. Confessio ordinariè fieri non debet scripto, maximè ad Sacerdotem absentem, ut patet ex dictis, hinc *S. Th.* in suppl. q. 9. a. 3. ad 3. dicit potiùs laico quàm Sacerdoti absenti per scriptum faciendam esse confessionem. Idem videtur declarasse *Clemens VIII.* per constitutionem 87. apud *Cherubinum*, ubi damnat hanc propositionem ad minùs ut falsam, temerariam & scandalosam, nimirum *licere per literas seu internuncium Confessario absenti peccata sacramentaliter confiteri, & ab eodem absente absolutionem obtinere*, prohibetque sub excommunicatione doceri vel practicari tanquam aliquo casu probabilem. Declaravit autem idem *Clemens*, ut ostendit *Dicast.* d. 9. à n. 831. docentque gravissimi Authores cum *Platel.* n. 756. quòd confessio absenti facta non sit invalida, si fuerit ordinata ad absolutionem à præsente Sacerdote accipiendam, unde *Suar.* & alii apud *Castrop.* nu. 9. qui putarunt propositionem illam non esse damnatam divisivè, id est, quoad singulas partes, sed complexivè propter partem posteriorem falsam, ideo excusantur, quia putarunt *Clementem* loqui De confessione ordinata ad
abso-

absolutionem à præsentem Sacerdote accipiendam: sed nunc satis certum est *Clementem* esse locurum de confessione non ordinata ad absolutionem à præsentem Sacerdote accipiendam, sed propositio illa volebat confessionem esse sacramentalem, quamvis ordinaretur ad absolutionem accipiendam ab absente, hinc certum est propositionem illam esse damnatam etiam divisivè, uti rectè probat *Gonet* d. 12. a num. 58. Qui autem longiorem voluerit historiam controversiæ olim habitæ inter Dominicanos & Jesuitas circa confessionem inter absentes, legat *Gormaz* à n. 232 ubi fusè contendit, ex hoc quòd sacra Inquisitio voluerit ex tractatu Patris *Suar.* De Pœn. d. 21. amoveri sect. 4. in qua quærebatur, an liceret confiteri absenti, non ideo esse factum, quia confessio nunquam valeret inter absentes, sed quia tò *Confessio* sæpe significat totum Sacramentum Pœnitentiæ, quod certum est inter absentes confici non posse, unde sententia *Suar.*, qui tantum volebat confessionem scripto factam ad absentem ex intentione absolutionis à præsentem, non est passa per Decretum *Clementis VIII.* vel *Pauli V.* Videri potest etiam *Viva* in append. ad proposit. damnatas §. 10.

§. 6. Si per literas peccata miseris Sacerdoti, qui ea legerit, & huic factus præsens dicas, *accuso me de peccatis illis, quæ scripsi, & peto absolvi*, communis sententia est cum *Arr.* n. 57. *Gonet* n. 47. *Steph.* tr. 5. d. 5. n. 194. *Stoz.* l. 2. n. 99. confessionem illam sufficere, quia in præsentia moraliter repetitur, & sic ratificare illud scriptum idem est ac se accusare de illis, quæ scripta sunt: Unde à potiori si præsens peccata

Vu 3

scripta

scripta des Confessario legenda, & postmodum dicas, *de his me accuso petoque absolvi*, Lugo n. 80. & 84. *Castrop.* n. 8. *Gob. tr.* 6. n. 523. *Arr. supra*, *Gormaz* n. 148. *Bosco* n. 36. aliique dicunt esse satis, sed rectè monent hoc non esse faciendum absque rationabili causa, quia est contra communem praxin Ecclesiæ, ideoque *Illf.* n. 63. *Platel.* n. 748. aliique dicunt hoc, per se loquendo, esse illicitum: & *Viva* § ult. putat esse mortale.

¶ 1197. §. 7. *Sot. Dian. Regin. Bonac.* aliique cum *Escob.* n. 331. & 338. dicunt peccari venialiter tantùm, si quis absque rationabili causa solo scripto confiteatur, quod *Arr.* n. 59. dicit esse certum: E contra *Suar. Con. Fill. Castrop.* n. 8. *Gormaz.* n. 147. *Viva* aliique dicunt peccari mortaliter, quia videtur in re gravi prætermissi consuetudo Ecclesiæ. Causæ tamen rationabiles sunt secundùm *Rayn.* in *Heter.* tom. 16. f. 1. p. 8. n. 28. rationale pœnitentis commodum: secundùm *Laym.* n. 3., si ægrotus difficulter loquatur: secundùm *Sporer* num. 490. si Confessarius sit surdaster, aut pœnitens ipse, quia surdaster est, nimis altè legat: secundùm *Castrop.*, si pœnitens sic peccata sua faciliùs & apertiùs faciat intelligi à Confessario: secundùm *Tamb.* si pœnitens scrupuletur, quòd peccata sua aliter non rectè explicet: secundùm *Suar.* & alios cum *Aversa* l. 4. si puella præmaxima verecundia peccatum suum ore explicare non posset; sed *Escob.* n. 338. *Gormaz.* supra & alii rectè dicunt hunc ultimum casum esse metaphysicum, verecundia enim nunquam impiedet, quin postea dicere possit, *accuso me de his, quæ legisti.*

§. 8. Putant *J. Pontius, Dicast. d. 8. nu. 13. 1198.*
Herm. d. 3. n. 87. satis esse, si pœnitens dans
 descripta peccata dicat, *accuso me de illis pecca-*
tis, quamvis Sacerdos ea necdum legerit, quia
 illa accusatio censetur moraliter manere etiam
 post lecta peccata, sed contradicunt *Lugo n. 82.*
 & *Escob. n. 335.* quia accusatio non fieret per
 sola verba sed simul per scriptum, postea prius
 afferens cognitionem peccatorum, quod se-
 cundum dicta n. 1195., per se loquendo, fieri
 non debet. Putat tamen *Arr. n. 58.* fore satis,
 si in uno moraliter momento simul det scri-
 ptum, & dicat *accuso me de his,* ac ibi expectet
 donec Sacerdos legat, sed *Bosco n. 44.* adhuc di-
 cit debere postea addere saltem hæc verba, *peto*
absolutionem ab illis.

§. 9. Si Confessarius viderit vel aliunde ex- 1199.
 tra confessionem cognoverit tuum peccatum,
 satis erit, si dicas, *accuso me de illo peccato, quod nô-*
ssi, uti habet communis cum Vasq. & Gorm. su-
 præ, de quo *Suar. d. 22. l. 6. n. 5.* dicit inter Au-
 thores convenire.

§. 10. Ex dictis n. 1195. certum est nunc 1200.
 nunquam posse sacramentaliter absolvi absen-
 tem, quamvis multi apud *Aversam q. 12. l. 6. &*
 apud *Dicast. d. 5. dub. 4.* id antehac tenuerint,
 etiam Thomistæ, hinc *Gonet* id negans merito
 arguitur à *Gorm. n. 235.* Ratio autem est, quia
 si talis absolutio posset unquam esse valida,
 Pontifex non potuisset eam prohibere tan-
 quam illicitam pro omni casu, nam jure divino
 & naturali fuisset licita pro casu extremæ ne-
 cessitatis, nec pro casu illo prohiberi potuisset,
 uti rectè cum aliis *Lugo d. 17. n. 64.* Colligimus
 autem esse pro omni casu invalidam etiam ex

Trid. sess. 14. De pœn. c. 2. ubi dicit Christum voluisse ante hoc tribunal sibi reos, qui sint sui accusatores & testes, quibus postea datur absolutio verbis formalibus, ut dictum est n. 628. nemo autem ad absentem utitur verbis formalibus, & ideo etiam absolutio à censuris dari potest absenti, quia hæc fieri potest scripto, & non requirit verba formalia; plures congruentias affert *Lugo d. 13. à n. 149.*

1201

§. 11. Ad absolutionem dandam sufficit Confessarium esse moraliter præsentem pœnitenti, tum autem est moralis præsentia, si Sacerdos & pœnitens non longius distent, quam ut adhuc possint, per se loquendo, se mutuò audire, utentes eâ voce, quâ homines in communi colloquio ordinariè uti solent, *Stoz l. 2. n. 100.* Addunt aliqui cum *Tamb. De pœn. c. 2. nu. 11.* sufficere, si non sit major distantia, quam ut se audire possint utentes voce communi colloquentium etiam aliquantò altiore, unde quamvis pœnitens jam è confessionali abeat, & aliis vicinis immixtus non amplius videatur, putant *Bonac. Lugo, Tamb. Gob.* adhuc absolvi posse, eò quòd retineat voluntatem habendi absolutionem, si fortè non habeat, & maneat moraliter præsens, quod *Sporer à n. 610.* pluribus exemplis declarat. Addunt aliqui cum *Moya n. 32.* sufficere, si Confessarius adhuc videat pœnitentem, quamvis aliquousque absit, quamdiu enim possunt se aliquo sensu percipere, non videntur simpliciter abesse moraliter ab invicem; hoc tamen videtur nimis extensum, nam certum est me posse videre simpliciter absentem, neque tamen possum simpliciter absentem absolvere, ideoque *Tamb.* meritò dubitat, an cen-

seatur

seatur moraliter præsens, si ad 20. passus distet. Itaque videtur requiri, ut possint, prout ordinariè fit, mutuam inter se sermonem communicare: Unde c. nino rejiciendi sunt illi, qui dixerunt sufficere, dummodo Sacerdos videat domum, in qua est pœnitens absolvendus, quod licet probabile dicat *Leander*, tamen meritò dicit *Moya* oppositum sibi videri certum, pœnitens enim, qui ipsemet nullo sensu percipi potest, non potest dici simpliciter & humano modo esse præsens.

Q. 164. An inter conditiones confessionis etiam non sit, ut sit sacramentalis. R. Affirmativè: quando autem sit sacramentalis, dicam n. 1939. De variis vitiis Confessionis videri potest *Rayn.* in *Heter.* tom. 16. l. 1. p. 8. ubi n. 33. ex *S. Bernardo* sem. 3. in festo *S. Andreae* dicit, aliquorum confessionem esse *confusionem*, quia timore extorquetur: aliorum esse *offensionem*, quia fit de aliorum peccatis: aliorum esse *defensionem*, quia fit ad se excusandum: aliorum esse *illusionem*, quia fit ad se jactandum.

ARTICULUS IV.

Quando Confessio sit invalida & quomodo iteranda.

R Esp. I. Id contingit ex duplici capite. Primo, ex parte Confessarii, si jurisdictionem non habuit, vel certè impeditam per censuram; vel si formam substantialiter vitiavit; vel non intendit absolvere, vel peccatum nullum intellexit.

Dico, *nullum*: quia si ob surditatem, somnum,